

anderledes Tilføetning af Sand inden for Tangen end Syd for Thyborøn. Det ærede Medlem ryfter paa Hovedet, men jeg vil sige, at det har jeg hørt forsikret af andre Folk, der ere kendte med Forholdene deroppe, at der ikke er nogen Nødvendighed for at befæste den nordre Tange. Der er i hvert Fald ikke en Gang de Farer, som man troede vare til Stede ved den sydlige Tange. Videre skal jeg ikke udtale mig.

N. Andersen: Til det ærede Medlem, der sidst talte (S. Hage), vil jeg sige, at hans Forudsætning hviler paa en fuldstændig Misforstaaelse. Der er nu slet ingen nordre Tange nærmest Kanalen, den blev raseret under Stormen i December 1895, saaledes at den ligger højt et Par Fod over dagligt Vand. Tangen er en smal Strimmel, saaledes at den paalands Sø løber hen over den. Det, der skete i 1895 paa den nordlige Tange, var, at Havet ud for Agger By helt bortstillede det ydre Dige og samtidig bortrev det indre Dige, lige ind til Kronen. Paa den Strækning af ca. 20,000 Fod, man til daglig Brug kalder den nordre Tange, og der er en smal Havrevle, som Havet selv har stykket op paa den Strækning hvor den tidligere Aggerkanal var, og som havde naaet en Højde af 5 à 6 Fod over dagligt Vand, og som hidtil holdt sig ganske godt, uagtet den var ganske ubeskyttet, som Stormfloden i December 1895 og raserede det hele, og nu er der i Virkeligheden næsten intet, der kan kaldes Tange paa de 20,000 Fods Strækning, der er kun en ganske lav og smal Revle. Hvis man vil anstille en Sammenligning mellem den ubeskyttede nordre Tanges Bestaaenhed nu og den søndre, den Gang man begyndte at beskytte denne, — thi saaledes maa Spørgsmaalet stilles — maa man nødvendigvis komme til det Resultat, at der er langt, langt større Anledning til nu at gøre noget paa den nordre Tange, end der den Gang var Anledning til at gøre over for den søndre, fordi denne vel var lav og flad, men ikke en smal Strimmel som den, der levnedes af Havet i Fjor; det er klart, at der skulde langt mere til at bortføre den, thi der var dog noget, her er intet tilbage. Jeg kan slet ikke erkende Rigtigheden af det anførte Raisonnement i det hele taget, at man ikke meget vel skulde kunne stoppe op,

naar man ser, man er kommen ind paa gale Veje, men at man skulde blive ved med at kaste Ar for Ar Hundrede Tusinder af Kroner ud af Statskassen til Vedligeholdelse af Foranstaltninger, saarømt man maa erkende at de ikke gøre tilstrækkelig Nytte for Pengene. Det er ikke rigtigt og det er ikke logisk, og det vil jeg sige til det ærede Medlem, som jo dog ellers er skarp Logiker, at det er ikke logisk. Det logiske er enten at gaa til endelig at gennemføre det, der muligvis kan gøres, for at det hele kan komme til nogen Nytte, eller, hvis man erkender, at det bliver for galt og for kostbart at vedligeholde, da resolut at bryde af paa Halvvejen og sige: saa betragte vi det hele som mislykket. Det er den logiske Konsekvens, det kan ikke aenægtes. Det, som nu er gjort, har ingen anden Betydning end den, at det værner Thyborøn By, der tilsammen taget har en Værdi af 40—50,000 Kr., og saa hjælper det til at opretholde Sejladsen gennem Limfjorden for de smaa Fartøjer, der gaa der. Jeg er fuldt berettiget til at gøre det Regnestykke op saaledes, som jeg har gjort: At belaste Bejsejlingen af Thyborøn Kanalen med den Udgift, som Rentetabet udgør sammenlagt med Vedligeholdelsesudgifterne. Høfderne have kun gjort den Nytte, at de have hjulpet til at opretholde en Sejlads gennem Thyborøn Kanalen og sikret Thyborøn By. Det er, i alt Fald Hovedresultatet af det, som vi have faaet ud af de 6 Mill.

Alberg: Jeg vil blot tillade mig at gøre den korte Bemærkning over for det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgfreds (N. Andersen), at naar han nu udtalte, at Forholdene paa den nordre Thyborøn-Tange vare nu langt værre, og denne Tange langt stærkere raseret, end den søndre Tange var, da der blev begyndt med at bygge Høfder paa denne Tange, saa har det ærede Medlem fuldstændig Uret deri, og det kan kun bero paa, at han ikke kendte Forholdene paa den søndre Tange, da Røstfirkingsarbejderne bleve begyndte der. Sagen er den, at Tangen der dels var gennembrudt og dels var saaledes raseret, at saa snart som Havet steg et Par Fod, blev Tangen paa flere Steder og paa længere Strækninger oversvømmet, og den første Anledning til Opførelsen af Beskyttelsesværker paa den søndre Tange var for at forhindre